

Sygn. akt I C 629/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 listopada 2017 roku

Sąd Rejonowy w Suchej Beskidzkiej I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Kazimierz Firlej
Protokolant:	sekretarz sądowy Katarzyna Boczek

po rozpoznaniu w dniu 16 listopada 2017 roku w Suchej Beskidzkiej na rozprawie

sprawy z powództwa (...) S.A. z siedzibą w B.

przeciwko B. C.

o zapłatę

1. uchyla nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym Sądu Rejonowego w Suchej Beskidzkiej z dnia 26 czerwca 2017 roku, sygn. I Nc 168/17;
2. zasądza od pozwanej B. C. na rzecz powoda (...) S.A. z siedzibą w B. kwotę 13.440,30 (trzydzieści tysięcy czterysta czterdzieści 30/100 złotych) z umownymi odsetkami za opóźnienie, które nie mogą w stosunku rocznym przekraczać dwukrotności wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie, od dnia 28 stycznia 2017 roku do dnia zapłaty;
3. zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 169 (sto sześćdziesiąt dziewięć złotych) z tytułu opłaty od pozwu i kwotę 3.617 zł (trzy tysiące sześćset siedemnaście złotych) z tytułu kosztów zastępstwa prawnego.

Sygn. akt I C 629/17

UZASADNIENIE

wyroku Sądu Rejonowego w Suchej Beskidzkiej

z dnia 16.11.2017r., sygn. akt I C 629/17

Pozwem wniesionym w dniu 21.02.2017 r. (k. 3, 10) powód (...) S.A. z/s w B. wniósł o zasądzenie od pozwanej B. C. kwoty 13 440,30 zł z umownymi odsetkami za opóźnienie równymi dwukrotności wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie od dnia 28.01.2017 r. do dnia zapłaty oraz kosztami procesu według norm przepisanych, w tym kosztami zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, iż pozwana zobowiązała się przez podpisanie weksla w dniu 18.05.2016 r. do zapłaty w dniu 27.01.2017 r. kwoty w wysokości 13 940,30 zł. W dniu 28.12.2016 r. pozwana została wezwana do wykupu weksla, w związku z czym wpłaciła jedynie kwotę 500,00 zł.

W dniu 26.06.2017 r. Sąd Rejonowy w Suchej Beskidzkiej wydał nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym, sygn. akt I Nc 168/17 (k. 13).

Od wskazanego nakazu zapłaty pozwana wniosła skutecznie zarzuty (k. 15- 17), w których zaskarżyła nakaz zapłaty w całości podnosząc zarzut przedwczesności żądania powoda. Pozwana wniosła o uchylenie nakazu zapłaty i oddalenie powództwa w całości, zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego zwrotu kosztów procesu według norm przepisanych, a w razie uznania przez Sąd powództwa – o rozłożenie zasądzonego świadczenia na raty w trybie art. 320 k.p.c.

W uzasadnieniu zarzutów, pozwana podniosła, iż nigdy nie została w prawidłowy sposób wezwana do wykupu weksla , z czego wywodzi zarzut przedwczesności powództwa. Pozwana zarzuciła również, iż przedmiotowy weksel został nieprawidłowo wypełniony. Nadto, pozwana podniosła zarzut nadmiernych i nieuzasadnionych kosztów zawiązanych z windykacją należności oraz braku legitymacji czynnej powódki. Według pozwanej zadłużenie zostało zawyżone lub stanowi nienależne płatności między innymi z tytułu odsetek za opóźnienie oraz kosztów ubezpieczenia. Pozwana zarzuciła, iż po potrąceniu kosztów ubezpieczenia otrzymała niemal dwukrotnie niższą sumę pożyczki niż kwota spłaty. W odniesieniu do ewentualnego wniosku o rozłożenie zasądzonego świadczenia na raty, pozwana wskazała, iż obecnie ciężące na niej zobowiązania znacznie przekraczają jej możliwości zarobkowe. Byłaby w stanie unieść spłatę zobowiązania w ratach po 300,00 zł.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwana B. C. zawarła z powodem (...) S.A. z siedzibą w B. umowę pożyczki gotówkowej w dniu 17.05.2016 r. Zgodnie z tą umową powódka udzieliła pozwanej pożyczki w wysokości 7500,00 zł., która w umowie nazwana została całkowitą kwotą pożyczki. W tej samej umowie jako kwotę udzielonej pożyczki wskazano sumę 7500,00 zł., zaś jako całkowitą kwotę do zapłaty 16 164,00 zł., która obejmowała oprócz podlegającej wypłacie pozwanemu kwoty 7500,00 zł. także:

- opłatę przygotowawczą w wysokości 129,00 zł,
- wynagrodzenie prowizyjne w wysokości 6258,00 zł,
- koszt usługi (...) w wysokości 1100,00 zł, przy czym wskazana usługa miała charakter fakultatywny, a pozwana wyraziła zgodę na świadczenie przez powoda wskazanej usługi.

Pozwana jako pożyczkobiorca zobowiązana była zwrócić kwotę pożyczki w 36 miesięcznych ratach. Umowa pożyczki zobowiązywała pozwaną do wystawienia i podpisania w dniu podpisania umowy własnego weksla in blanco „nie na zlecenie”, który ważny był do momentu całkowitej spłaty pożyczki. Zgodnie, z zapisami wskazanej umowy pożyczki, w przypadku nieterminowej spłaty pożyczkodawca mógł wypowiedzieć umowę z zachowaniem 30 – dniowego terminu i wypełnić weksel po uprzednim wezwaniu pożyczkodawcy do zapłaty zaległych rat w terminie 7 dni od otrzymania wezwania. Od zadłużenia przeterminowanego pożyczkodawca mógł naliczać odsetki umowne za każdy dzień zwłoki, roczna stopa oprocentowania zadłużenia przeterminowanego wynosiła równowartość stopy odsetek maksymalnych za opóźnienie, o których mowa w art. 481 § 2¹ k.c. W przypadku gdy pożyczkobiorca zalegałby z zapłatą jednej raty przez okres powyżej 30 dni, pożyczkodawca miał prawo wypełnić weksel in blanco na zasadach określonych w deklaracji wekslowej, po uprzednim wezwaniu pożyczkobiorcy do zapłaty zaległości w terminie 7 dni od daty otrzymania wezwania, a także w terminie 14 dni od wypowiedzenia umowy.

Dowód: umowa pożyczki gotówkowej z dnia 17.05.2017 r. (k. 36- 40), deklaracja wekslowa (k. 41), harmonogram spłat (k. 42).

Pozwana wpłaciła na poczet wskazanego zadłużenia łączną kwotę 2740,00 zł.

Dowód: Karta Klienta (k. 43-44).

Z uwagi na niedochowanie przez pozwaną warunków umowy, powód wystosował do pozwanej ostateczne wezwanie do zapłaty raty 454,00 zł w terminie 7 dni od daty otrzymania pisma. Skoro zaś pozwana nie sprostала temu zobowiązaniu, pismem z dnia 28.12.2016 r. powód wypowiedział umowę pożyczki z zachowaniem 30-dniowego okresu wypowiedzenia i wezwał pozwaną do wykupu weksla w terminie wskazanych 30 dni wskazując, iż zadłużenie opiewa na kwotę 13 940,30 zł, z czego 13 924,00 zł stanowi kwotę niespłaconej pożyczki, a 16,30 zł kwotę skapitalizowanych odsetek umownych za opóźnienie. Termin wykupu weksla został ustalony na dzień 27.01.2017 r. Wskazane pismo zostało pozwanej doręczone – ostateczne wezwanie do zapłaty w dniu 06.12.2016 r., a wypowiedzenie umowy pożyczki w dniu 04.01.2017 r. Pozwana na poczet wskazanego zadłużenia wpłacił jedynie 500,00 zł.

Dowód: weksel in blanco (k. 4), ostateczne wezwanie do zapłaty (k. 45), wypowiedzenie umowy pożyczki (k. 46), dowody nadania (k. 47- 52), wydruk z portalu „śledzenie przesyłek- Tracking” (k. 53- 54).

Powyższych ustaleń faktycznych Sąd dokonał na podstawie przedłożonych do sprawy i powołanych wyżej dokumentów, których prawdziwość nie nasuwała wątpliwości.

Sąd zważył, co następuje:

Roszczenie zasługiwało na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności godzi się wskazać, iż w niniejszym postępowaniu powód dochodził roszczeń z weksla niepełnego w wysokości 13 440,30 zł, wystawionego przez pozwaną. Wskazywał, że weksel in blanco był zabezpieczeniem jego roszczenia o zwrot powołanej kwoty z tytułu zadłużenia udzielonej pozwanej pożyczki.

W myśl art. 10 prawa wekslowego, jeżeli weksel niepełny w chwili wystawienia uzupełniony został niezgodnie z zawartym porozumieniem, nie można wobec posiadacza zasłaniać się zarzutem, że nie zastosowano się do tego porozumienia, chyba że posiadacz nabył weksel w złej wierze albo przy nabyciu dopuścił się rażącego niedbalstwa. Uzupełnienie weksla niezgodnie z porozumieniem co do zasady pozostaje bez wpływu na istnienie i ważność zobowiązania wekslowego. Prawo wekslowe dopuszcza jednak w określonych sytuacjach podniesienie przez dłużnika wekslowego stosownego zarzutu prowadzącego do wyłączenia jego odpowiedzialności z weksla. Zarzut nieprawidłowego uzupełnienia weksla in blanco, tj. wypełnienia sprzecznego z zawartym porozumieniem, jako zarzut osobisty jest skuteczny tylko wobec bezpośredniego kontrahenta (strony porozumienia o uzupełnieniu), któremu osoba podpisana na wekslu in blanco weksel ten wręczyła, a także osoby, która choćby w dobrej wierze, nabyła weksel z podpisem in blanco jeszcze przed jego uzupełnieniem, i osoby, która wprawdzie nabyła weksel już po uzupełnieniu od osoby, która weksel in blanco wypełniła, lecz przy nabyciu była w złej wierze lub dopuściła się rażącego niedbalstwa. W konsekwencji, rozpoznając zarzuty od nakazu zapłaty wydanego na podstawie weksla, sąd może uwzględnić stosunek zobowiązaniowy, w związku z którym weksel został wystawiony, gdy strona zainteresowana przeniesieniem sporu na płaszczyznę stosunku podstawowego podniesie stosowne zarzuty dotyczące stosunku zobowiązaniowego będącego podstawą wystawienia weksla (zob. szerzej uzasadnienie wyroku Sądu Najwyższego z dnia 24 czerwca 2005 r., V CK 780/04).

Powód dochodził swoich roszczeń na podstawie weksla. Podniesienie przez pozwanego zarzutów wynikających ze stosunku podstawowego wymagało jednak przeprowadzenia ustaleń przez Sąd w tym zakresie. Podniesienie tych zarzutów przeniosło bowiem spór z płaszczyzny stosunku wekslowego (prawa wekslowego), na którym oparty był pozew w postępowaniu nakazowym, na płaszczyznę stosunku prawa cywilnego, tym bardziej, że weksel in blanco, jak wynika z twierdzeń powoda, miał zostać przez pozwanego wręczony powodowi wyłącznie jako weksel gwarancyjny. Ze specyficznego charakteru weksla gwarancyjnego wynika, iż weksel taki związany jest ściśle z dodatkową umową pomiędzy wystawcą a remitentem. Dlatego też, oprócz zarzutów, które przysługiwałyby względem każdego posiadacza weksla, pozwany mógł przedstawiać zarzuty oparte na podstawowym stosunku obligacyjnym wynikającym z umowy pożyczki.

Na gruncie niniejszej sprawy, pozwana podniosła zarzut nieprawidłowego wypełnienia przedmiotowego weksla, niezgodnie z deklaracją wekslową, przedwcześnie. Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie dał jednak podstaw do uznania zasadności wskazanych zarzutów. Skoro pozwana zalegała z zapłatą raty pożyczki przez okres powyżej 30 dni, powód uprawniony był do wypowiedzenia umowy pożyczki i wypełnienia wskazanego weksla, co też uczynił. Innymi słowy, powód skorzystał z przysługujących mu uprawnień, wynikających tak z postanowień umowy pożyczki, jak i z treści deklaracji wekslowej.

Nie znajdują również uzasadnienia zarzuty pozwanej w zakresie nadmiernej wysokości kosztów związanych z windykacją należności oraz kosztów ubezpieczenia, bowiem wskazane koszty, o ile w ogóle powstały, nie były przedmiotem roszczenia powoda w niniejszej sprawie. Nadto, z samej treści umowy pożyczki nie wynika, aby koszty ubezpieczenia wchodziły w skład całkowitych kosztów pożyczki. Tym samym zarzuty pozwanej w tym zakresie nie znajdują pokrycia w zgromadzonym materiale dowodowym. W tym zakresie, badanie więc postanowień umownych w kontekście art. 385¹ k.c., a więc pod kątem niezadowolonych postanowień umownych, stało się bezprzedmiotowe. Sąd nie znalazł również podstaw do uznania innych postanowień umowy za niedozwolone, które stanowiły podstawę dochodzonego pozwem roszczenia. Również pozwana w tym zakresie nie zdołała wykazać, aby powód wypełnił weksel in blanco na sumę uwzględniającą zobowiązanie wynikające z klauzuli, która dla pozwanej jako konsumenta byłaby niewiążąca.

Sąd uznał, iż dochodzona pozwem należność główna oraz roszczenie o zapłatę odsetek umownych za opóźnienie znajduje uzasadnienie w zgromadzonym materiale dowodowym. Stosownie do treści art. 496 k.p.c. po przeprowadzeniu rozprawy sąd wydaje wyrok, w którym nakaz zapłaty w całości lub w części utrzymuje w mocy albo go uchyla i orzeka o żądaniu pozwu, bądź też postanowieniem uchyla nakaz zapłaty i pozew odrzuca lub postępowanie umarza.

Mając na względzie powyższe, Sąd na podstawie powołanych przepisów orzekł jak w pkt 1 i 2 sentencji wyroku. O odsetkach Sąd orzekł na podstawie art. 481§ 1 i § 2¹ k.c.

W pkt 3 sentencji wyroku Sąd orzekł o kosztach procesu na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. Na wskazane koszty złożyły się: opłata sądowa od pozwu- 169 zł, opłata skarbową od pełnomocnictwa- 17 zł oraz koszty zastępstwa procesowego w wysokości 3600 zł, ustalone na podstawie § 2 pkt 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie z dnia 22.10.2015 r. (Dz.U. z 2017 r., poz. 1797 ze zm.).